

Orosházi HARANGSZÓ

XXV. évfolyam 4. szám · 2018. advent–karácsony

„...mint a kisgyermekek..”

A karácsony a gyermekek ünnepe. A várakozós, visszszámolós türelmetlenség töretlen állhatatossága, az ünnep csillogásának szemekből való visszatükröződése az, ami igazán ragyogóvá teszi a fényeket. Ez az ő tudományuk, ami megkoronázza az ünnep örömet. Mások megpróbálják ezt a kincset kisajátítani, és világot átfogó kampánnyá tenni a készülődés és a beteljesedés időszakát, mint valami globális évbúcsúztató, önátadásunkat ajándéktárgyakban megjelenítő kultuszt.

November elejétől teljes kulturális és piktorális káoszban ölelkezik Télapó az angyalokkal, és talán még az sem probléma, ha egy eltévedt szent család némi rénszarvassegítséggel igyekszik célja felé... Persze gazdagon műhazavva, vibráló, színes LED-fényekkel, kellően csábító akciós százalékpontokkal. Évről évre átláthatatlan kínálatban, soha végig nem tekinthető lehetőségekben bugyog elénk mindaz, amit odatehetünk a karácsonyfa alá vagy az ünnepi asztalra, időtöltésül az ünnep adta szabadnapokra.

Mégis: minden bősége ellenére olyan üres minden kirakat és gazdagon rakott polc. Valami hiányzik. Még akkor is, ha „kimaxolt cukiságfaktorú” gyermekarcok, gesztusok, bűbájosra tökéletesített jelentekek reklámozzák, hogy végre ismét itt a karácsony!

És hogy van-e valami titok, amitől a leggyerekebb eszközökkel is működik az ünnep, és amit – minden jel szerint – nem sikerült átmenteni ebbe a karácsony örömére felkorbácsolódó sürgés-forgásba, valamint az ezt kísérő „vizuális cunamiba”? Igenis, van, ez a gyermek elidegeníthetetlen tulaj-

donsága: a feltétlen bizalom, az élettől burjánzó remény, a hit, hogy nemcsak a kézzelfogható, a jelen létezik, hanem a világ ennél sokkal több. Nem véletlen, hogy Jézus életében, szavaiban a gyermekek többször is mint Isten országának letéteményesei jelennek meg. Nem naivitásuk, nem „ártatlanságuk”, nem kiszolgáltatottságuk az, ami miatt feljűk fordítja figyelmünket. Nem valamiféle szociális érzékenységet akar megjeleníteni a kicsikhez forduló kedvességben. A túlélés, az emberi élet egyetlen alternatívájaként mutatja meg nekünk lelkük legmélyét. Azt, amire ők még képesek:

mindent elengedve abba kapaszkodni, aki számukra erős, akire felnézhetnek, aki megvédi őket.

Nekünk, felnőtteknek csak egyetlen módon válik teljessé a gyermekek ünnepe, a karácsony. Ha abba kapaszkodunk, akire mindig felnézhetünk, aki mindennél nagyobb, akitől az életünket kaptuk, és ha ez a feltétlen elengedés, ráhagyatkozás lesz az ünnep legnagyobb szabadsága. A szabadság nem egyszerűen a mindennapokból való kiszakadás, nem a hétköznapi nyűgétől való ideig-óráig tartó szabadulás, hanem az a boldogság, hogy az értünk földre jött Isten nem görcsbe rándult igyekezetre, ha-

nem szabad, benne való kiteljesedésre hívott meg mindannyiunkat. Földre jött, és még a legkisebbekkel is megértette, hogy a világot az a legfőbb rendezőelv teszi normálissá, amire az egész világ léte már a teremtés hajnalán felépült: a felelős szeretet, a közösség valósága, a világ–ember–Isten szent teljességháromsága. Nagypéntek tragédiája újrajátszotta és világméretű képpé vetítette ki, hogy az Istentől elszakadt, helyette minden más után kapkodó ember milyen mélységig utasítja el azt, ami létének egyedüli alapja. De ennek a tragédiának az utolsó pillanatig való végigvitele, átélése és jézusi belehalása állít meg bennünket is: miért akarjuk ezt megtenni a betlehemi gyermekkel? Nem saját, egyszemélyes világrendjét építő, „feszítsd meg” kiáltásban elvakult, Isten ellen lázadó forradalmárrá, hanem Jézust átölelő gyermekké kell lennünk.

Ebben a gesztusban fel fog ragyogni az ünnep. A gyertya lángja igazi világosságot, a másik emberhez való odafordulásunk igazi szeretetet, Isten örömhírének meghallása a jól ismert angyalos-pásztoros evangélium nagyszüleink egyszerű szavát idéző felhangzásában igazi hitet fog teremteni. És amikor majd ott állunk kicsit feszengve, hogy jó lesz-e az ajándék és lesz-e szavunk igaz lélekkel kimondani a szeretet szavait szeretteink felé, egyszeriben rádöbbenünk: adni akarunk, de mi már kaptunk, szeretni akarunk, de minket már rég féltő szeretettel ölelt magához Isten. Egyszeriben nem lesz lényeges a csomag, a csomagolás, az értékes utalvány, a divatos ruha, nem lesz fontos semmi. Csak a szent éjszaka minden sötétiséget beragyogó üzenete: Isten gyermeke! Örülj annak, ha gyermek tudsz lenni, mert ez az élet legfontosabb jele – az örök élet lélegzetvétele.

ÖRDÖG ENDRE

Karácsony üzenete

A hogyan régen mondták: „Évfogyta van, a levegőben érződik karácsony üzenete!” Egyházunk hirdetőkönyveiből tudjuk, hogy a közel kétszáz év előtti karácsonyokon „*az Úrnak asztala terítve volt a lélekben jól elkészültek számára*”.

Manapság pedig mondják és írják, hogy karácsony táján „boldogságszezon” van. Az ünnepek kedvéért indul meg a bevásárlók serege. Szeretném hinni: ma is vannak még közöttünk, akik úgy várják és készülnek a karácsonyi csendre, a páratlan hangulatra, mint ahogyan több mint 270 év előtt eleink tették, amikor még az ajándéknál fontosabb volt az ünnep.

A különbség talán az, hogy fenyőt viszünk a szobába. Fát, amelybe nem lehet belekapaszkodni, de ha nincs, akkor hiányzik. Igaz, a mai karácsony nem ugyanaz, mint ötven vagy száz esztendő előtt volt. A forma és a tartalom együtt változott az idők folyamán. Csak az elesettség és a szegénység jelenti ugyanazt, mint régen. Az ünnep közeledtére a fenyők is megindulnak felénk, a jó előre kivágott fáknak méterrúd mellett mondják az árát. Nemsokára az újságok címlapjain is megjelennek a kellemes karácsonyt kívánó szalagcímek és fotók.

Bennem – akinek Isten engedte, hogy az idős nemzedékhez tartozzam – illyentájt sorra megelevenednek a régi karácsonyok, s velük gyermekkorom. Ezen a karácsonyon

is úgy esik majd jól a szaloncukrot kötözöm, mint serdülő gyermekkoromban – ahogy emlékeimben megmaradt.

Jézus születésének ünnepén ajtonkon egykor betlehemesek kopogtattak, a pásztorok és egy angyal: „*Adnak-e a kisdéd Jézuskának szállást?*” – hangzott odakintől – „*Íme, eljött a nap, mit várva vártunk / Az égen csillagfény ragyog, / Jézuska fáját, íme, elhozták, / A halkán szálló angyalok.*”

A háború éve volt az, amikor a fa alatti legnagyobb ajándéknak a remény számított, hogy karácsony megszentelt napján higgyük: talán mégis jóra fordulhat minden...

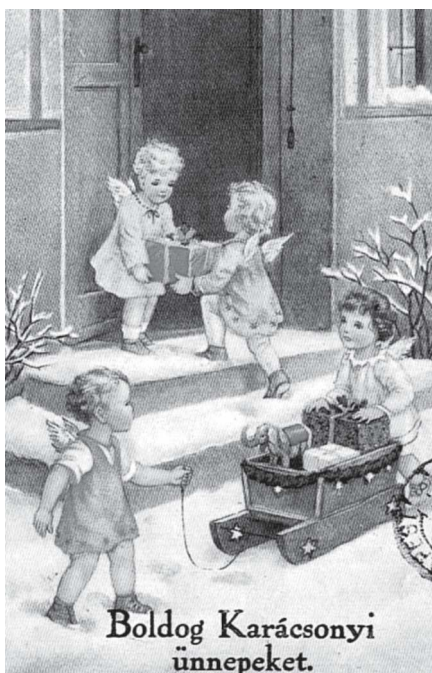
Karácsony! Ízlelgetjük a szót évről évre. Régi kemencékben sült kalács illata árad felénk. Szerény ajándékokra emlékezünk: alma, dió, sál és más praktikus dolgok kerültek a fa alá, amire tellett. Mindezt körüllegte a titokórzés hagyománya, míg a gyermekek meg nem sejtették, fejtették. Attól kezdve az együtt díszített fák öröme vitte tovább a boldogságérzést. Ma az ajándékozás mikéntjéről és hogyanjáról olvashatunk okos értekezéseket, amelyekből igazából mintha hiányozna a csendben megérkező karácsony üzenete. Pedig a ma embere is békülni akar az ünneppel, de egyre nehezebben tud életritmusból pár óra alatt átfordulni valamiféle bibliai meghittség jászolmelegébe. Időtlen idők óta,

ameddig az élő emlékezet elér, békére és nyugalomra vágyik az ember. A karácsony ma is elsősorban családi ünnepnek számít, ami az otthon és a szeretet melegétől lesz igazán bensőséges, mert az év legrövidebb napján a gyertyalángnál minden más színben látszik. Ady Endre alábbi verssoraiból is az otthon békéje utáni vágy tükröződik felénk:

*„Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
– Úgy mint régen –
Fohászodni,
De jó volna megnyugodni.”*

Bibliai mélye őrzi a több mint kétezer éves történetet: megszületett a betlehemi gyermek. Különös hangulattól lesznek melegebbek a szobák, emlékek röppennek a fenyőágra. Az ünnepi gyertyák fényéből nekem Anyám, Apám tekintete fénylik vissza, mert ezen a napon készen állunk minden csodára. A fenyő köré sűrűsödő hangulatban közelebb érezzük magunkat karácsony győzhetetlenségének titkához. Karácsony van! Az Orosházi Harangszó olvasóinak ezúton kíván áldott ünnepeket:

VERASZTÓ ANTAL

Boldog Karácsonyi ünnepeket.

Békés karácsonyi ünnepeket és boldog új évet!

Régi karácsonyi lapok a szerző gyűjteményéből

Egy karácsonyi vers története

A történet úgy kezdődött valamikor 1980 körül, hogy sok szép karácsonyi vers elolvasása után valami hiányérzetem támadt. Azt éreztem, hogy a kisded üldöztetése valahogy kimaradt ezekből az alkotásokból. Aztán hozzáfogtam egy saját vershez, közben pedig felvillant József Attila háromkirályos verse is, mégis azt gondoltam: nekem meg kell írnom ezt a verset.

A „mű” elkészült. Eszembe jutott, hogy a gépelt kézirat mellé fénymásolóval valami szép madonnás képet „szerkesztve” elküldhetem barátaimnak, rokonaimnak. Talán ekkor jelent meg a sors küldötteként dr. Pálka Lajos István főorvos a könyvtárban, akinek nyomban átadtam egy példányt karácsonyi jókívánságaimmal együtt. Megköszönte, majd rövid gondolkodás után megkérdezte: „Tudnál ebből még másolni 20 darabot?” Megütöközt az arckifejezésem

nem nagyon zavarta. „Igyekezz, mert sürgős az ügy!”

Nem akarom húzni a történetet: még háromszor fordult. Összesen mintegy 100 példányt vitt magával az orosházi piacra, ahol sok nagykarolyi asszony igyekezett karácsonyi beszerzést tartani. (Mint megtudtam: a versemet ruhájukba rejtve csempészték át a határon.)

Kerülőutakon jutott el hozzám a nagykarolyi református gyülekezet köszönete lelkészüktől, aki azt üzenté, hogy nem tudott mást adni a híveknek, csak ezt a verset, de ezt nagyon köszönik. Amikor a vers már rég célba ért, felfedeztem valamit: az utolsó két sor külön üzenetet vitt Ceaușescu Romániájába, a kisded születésére várakozó magyar testvéreinknek...

VARSA ZOLTÁN

Varsa Zoltán: KARÁCSONYI ÉNEK

*A kisded megfeszül a fényben,
már nem nevet.
Száján a sírás apró fodra:
megéhezett.*

*Mária röpteti sietve
a mécs ívén.
Csöpp emléőivel engeszteli:
„egyél csibém..!”*

*Könnyeit nyeli, rejtőzteti
a bánatot.
Dúdol néki királyfi inget,
láng csillagot.*

*Az ajtón túl fagyok sziszegnek,
fegyver zörög.
Angyalszárnyat súg a gyereknek
az üldözött.*

*Bebugyolálja, ráteríti
tekintetét.
Hol késnek a Háromkirályok,
jönnek-e még?*

*A magzat karjait kitérve
elszenderül.
Az anya sír: sosem tanul meg
heródesül!*

Ünnepi alkalmaink az orosházi templomban

December 24. (hétfő)

- 15 órakor családi istentisztelet
- 17 órakor gyülekezeti istentisztelet
- 23.30-kor éjféli istentisztelet

December 25. (kedd)

- 10 órakor ünnepi úrvacsorai istentisztelet

December 26. (szerda)

- 10 órakor ünnepi úrvacsorai istentisztelet

December 30. (vasárnap)

- 10 órakor gyülekezeti istentisztelet

December 31. (hétfő)

- 17 órakor óév esti hálaadó istentisztelet

Január 1. (kedd)

- 10 órakor ünnepi úrvacsorai istentisztelet
- 17 órakor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti házban

Január 6. (vasárnap, vízkereszt ünnepe)

- 10 órakor úrvacsorai istentisztelet
- 17 órakor vespera

Levéltárunk kincseiből XXIV.

Válogatás az 1818-ban elkezdett protokollum 1829. évi bejegyzéseiből

Az esztendő folyamán mindössze háromszor tartott tanácskozást az egyházközség vezető testülete. Az első, március 9-én jegyzett ekléziagyűlésen is bebizonyosodott: a község és az evangélikus egyházközség vezetése egy, hiszen a faluban szinte mindenki evangélikus volt. A település elöljárói együtt, a községházán tartották üléseiket. Talán nem is csoda, hogy a gyűlésen jelenlévők között elsőként a község képviselőit sorolták fel: Csete Ferenc bíró, Csizmadia István törvénybíró, nemes Kunos István mint a nemesek hadnagya, Kéri János, Csizmadia Ádám, Kabódi Mihály, Soós János, Nagy János, nemes Jankó Ferenc pedig a helység esküdtjei. Az eklézsia részéről tiszteletes Szigethy János és Mikolay István lelkészurak, Csizmadia András kurátor, Tót Ferenc, Pataky András, nemes Thék András, Tót András, Varga Péter, Jakubik György egyháziak, Csizmadia János, Ágoston György, Németh István és nemes Folkusházy Sámuel jegyző úr jelenlétében kezdődött el a gyűlés.

Felolvasták a megválasztott Csizmadia András kurátor feladataként vállalt, de a számok világában és a gazdálkodásban is jártas Mikolay István lelkész által vezetett, előző évről szóló számadást, „amellyet minden részeiben, mind a Bevételeiről, mind a Kiadásáról [...] megvizsgáltatott és megrostáltatott, abban semmi észrevétel és difficultas [nehézség] nem találtatott”.

Mi foglalkoztatta ekkoriban az egyház elöljáróit? Özvegy Gyömörei Mártonnének az előző ülésen betervezett anyagi kéréseit igyekeztek megoldani, Soós Mihály harangozó pedig azt kérte, hogy tűzrevalóval segítsék. Meg is ígérték neki: „míg Harangozási szolgálatját végzi, nekie minden Esztendőben az Ecclesia Curatora 100 reptze pogátját adjon.” Komoly gondot okozott az is, hogy kik részesülhetnek a szegények és elnyomorodottak közül a templom perseyébe dobott adományokból? Azok, akik házról házra járva kéregetnek és a templom ajtaja elé is kiülnek, vagy inkább azok, akik „sokkal tehetetlenebb nyomorultak, akik a Házból ki nem mehetvén a segedelmet tsak helybe várják”? Úgy döntöttek, hogy a persepénzből „tsak azok részesüljenek, akik

valóságos nyomorultak és Házanként nem járhatnak”.

Nem volt könnyű az egyházi adó beszedése sem. A helyzet rendezésére ismét egy deputációt választottak, amelyben a község és az egyházat is három-három fő képviselte.

Önálló napirendi pontként szerepelt az, hogy „néhány helybeli Lakossaink Feleségeiket minden elegendő ok nélkül magoktól elkergetvén, azok nélkül különösen vétkes, botránkoztató életet élnek és másoknak rossz példát mutatnak”. Úgy határoztak, hogy szintén egy küldöttséget fognak felkérni, melynek tagjai „a Tiszteletes Urak jelenléteiben az oly botránkoztató életüket magok eleibe idéhvén hathatós módokkal készíteni fogják az egymással való tsendes és békességes életre”.

A tanítóurak panaszkodtak, hogy a meghívólevelükben szereplő, beiratkozott ta-

nulónként járó 30 krajcárt a tanulók egyharmadától nem kapják meg. Kérik az ekléziát, hogy „annak jobb és bizonyosabb befizetése eránt valami foganatos Rendelés tésessen”. Abban maradtak, hogy amikor a szülők gyermekeiket az iskolába felvezetik, akkor ott azonnal fizessék le a 30 krajcárt.

Határozat született arról is, hogy a „búzabeli” adósokat tájékoztatják: hátralékaikat köblönként 6 forintjával megválthatják. Döntöttek a malomvámbúza eladásáról is. A helybelieknek köblönként 8, a vidékieknek 9 forintért adják. Az árpa köblét 4, a kását pedig 10 forintért adhatja a kurátor.

Bizonyára nem véletlenül hagyták utolsó napirendi pontként a templom megnagyobbításának ügyét, amiről az előző esztendőben már egyhangú határozatot hoztak. Mikolay nagytiszteletű úr tájékoztatta

az elöljáróságot, hogy a templom bővítésére a pénz nem elegendő. Felkérték a helység esküdtjeit házról házra járva pénzt gyűjteni, hogy „a jövő, 830-iki Esztendőben a Templomunk bontásához és nagyobbításához fogni lehessen”.

A jelenlévő elöljárók közül 23 fő mutatott jó példát az adakozásra, akik összességében 430 forintot adtak be. Kiemelhető: Németh István 100, Tót András 50, Tót Ferenc és Ágoston György 30-30, Kéri János, Csizmadia András és Csete Ferenc 25-25, Csizmadia István és Csizmadia János pedig 20-20 forint befizetésére vállalt kötelezettséget.

A november 19-ei ekléziagyűlésen ismételen felvonult a község és az evangélikus egyházközség vezetése is: a község részéről Csete Ferenc bíró, Göndös István törvénybíró, Vági Mihály, Kéri János, Sós János, Székács János, Csizmadia István, Kötze Pál, Lutzó Pál, Benkő János, Keresztes István mind a helység esküdtjei. Az ekléziát képviselték: Csizmadia András az eklézsia kurátora, Németh István, Ágoston György, Tót Ferenc, Csizmadia György. A közönséges gazdák részéről Horvát Pál, Pusztai Antal, Szabó János és Sárközi András volt jelen.

Lezárult egy több éves pereskedés is, amit az elhalt Szimonidesz esperes félbemaradt anyagi ügyei miatt indítottak azal, hogy „a legigazságosabb és barátságosabb móddal kívánnak megegyezni”.

Részletesen taglalták az egyházközség adósainak helyzetét, valamint a házasságtörők ügyeit. Ezek közül az egyik férfi azt ajánlotta, „ha a Felesége meg betsüli magát, nékie engedelmeskedik, magához veszi”. Egy asszony pedig úgy nyilatkozott, hogy ő vissza nem megy férjéhez, „hanem készebb a Gyulai Tömlőzben raboskodni”.

A december 31-ei ülésen személyesen megjelent Institoris úr, Arad vármegye vicenótáriusa, aki ismertette a pesti konvent határozatát, miszerint az elhalt Szimonidesz esperes úr hátramaradtjainak az eklézsia még tartozik 118 forint 51 krajcárral és 75 köből búzával.

Az I. világháború orosházi evangélikus halottai XX.

Az evangélikus templom 1925. március 29-én falavatott négy márványtábláján 774 hősi halott katona neve szerepel. Nem teljes a névsor, hiszen a táblák avatásáig, illetve Kálmán Rezső *Az orosházi evangélikus hősök emlékezete* (sorozatunk befejező részéhez is ebből válogattunk) című füzeté megjelenéséig igen sokan reménykedtek abban, hogy a háborúból addig haza nem tért, holtá nem nyilvánított, magáról életjelet nem adott, esetleg fogságba esett hozzátartozójuk előbb-utóbb hazakerül. Nem vésették nevüket az emléktáblára. Ezt is figyelembe véve megállapíthatjuk, hogy az orosházi evangélikusok I. világháborús embervesztesége 1000 fő körül lehet.

Az Alvégi temetőben már 1914-ben létrehozták a Hősök parcelláját, oda körülbelül kétszáz hősi halottat temettek el. A mai orosháziaiak őrzik és ápolják emléküket. 2014-ben emlékkövet avattak tiszteletükre.

Az Árpád-kertben 1927. október 23-án leplezték le Pásztor János Hősök szobrát, amit a centenáriumba szintén felújítottak.

Gyopároson kialakították a Hősök ligetét, amit 1932. június 5-én avattak fel 1156 elesett orosházi katona emlékére.

2016-ban napvilágot látott az *Orosháza és orosháziaiak az első világháborúban 1914–1918* című 430 oldalas reprezentatív emlékalbum is.

A HÁBORÚBAN SZERZETT BETEGSÉGBEN, FOGSÁGBAN HALT MEG

1920-ban

- *Boros Sándor* gyalogos, 67. gy. e. 37 éves, orosz fogságban
Boros Sándor–Gyorki Erzsébet
Felesége: Samu Mária
- *Csik József* gyalogos, 101. gy. e. 35 éves, olasz fogságban
Csik Sándor–Berta Róza
Felesége: Orbán Erzsébet
- *Dimák András* gyalogos, 101. gy. e. 49 éves, olasz fogságban
Dimák András–Tóth Julianna
Felesége: Németh Julianna
- *Halupa Pál* gyalogos, 101. gy. e.

- 38 éves, orosz fogságban
Halupa Lajos–Horváth Zsuzsanna
Felesége: Nagy Etel
- *Joos Mátyás* honvéd, 4. honvéd gy. e. 34 éves, olasz fogságban
Joos Mihály–Rucz Katalin
- *Kasziba Lajos* gyalogos, 101. gy. e. 34 éves, Orosháza
Kasziba György–Keresztes Katalin
Felesége: Breiner Regina
- *Keresztes Mihály* honvéd, 70. gy. e. 42 éves, Orosháza
Keresztes György–Darók Katalin
Felesége: Katona Julianna
- *Koncseg Mihály* honvéd, 4. honvéd gy. e. 42 éves, Orosháza
Koncseg György–Balázs Róza
Felesége: Zsedényi Zsuzsanna
- *Kunos József* gyalogos, 101. gy. e. 27 éves, orosz fogságban
Kunos Mihály–Szekeres Róza
- *Paulik János* gyalogos, 46. gy. e. 20 éves, olasz fogságban
Paulik András–Verasztó Julianna
- *Szabó Pál* honvéd, 4. honvéd gy. e. 32 éves, orosz fogságban
Szabó Antal–Szabó Zsuzsanna
Felesége: Tóth Julianna
- *Szula József* gyalogos, 101. gy. e. 29 éves, orosz fogságban
Szula Mihály–Fehér Róza
- *Tóth Bálint* gyalogos, 101. gy. e. 34 éves, orosz fogságban
Tóth Pál–Göndös Katalin
- *Tóth Imre* gyalogos, 101. gy. e. 37 éves, Avialstrungerda (orosz)
Tóth Imre–Kocsondi Mária
Felesége: Horváth Julianna
- *Tóth Lajos* honvéd, 2. honvéd gy. e. 46 éves, Alexandria (olasz)
Tóth Sándor–Szemenyei Katalin
Felesége: Szabó Zsuzsanna
- *Vági Lajos* gyalogos, 82. gy. e. 29 éves, orosz fogságban
Vági György–Csepregi Zsuzsanna

1921-ben

- *Botta Mihály* honvéd, 4. honvéd gy. e. 50 éves, Orosháza
Botta Mátyás–Bódai Mária

- Felesége: Berta Róza
- *Jankó Ferenc* honvéd, 3. honvéd gy. e. 25 éves, Orosháza
Jankó Ferenc–Fehér Zsuzsanna
Felesége: Dobsa Róza
- *Mihálka István* hadnagy, 101. gy. e. 25 éves, Gyula
Mihálka György–Vitéz Róza
- *Tóth Benedek János* tüzér, 120. tüzér ezr. 23 éves, Budapest
Tóth B. János–Jankó Julianna

1922-ben

- *Göndös Gyula* gyalogos, 101. gy. e. 25 éves, Orosháza
Göndös Lajos–Keresztes Julianna
- *Salamon István* honvéd, 4. honvéd gy. e. 24 éves, Orosháza
Salamon Pál–Oskó Zsuzsanna
- *Göndös Lajos* gyalogos, 101. gy. e. 28 éves, Orosháza
Göndös Lajos–Keresztes Julianna
Felesége: Séllei Margit
- *Leszich László* főhadnagy, 4. honv. gy. e. 39 éves, Orosháza
Leszich Kálmán–Adler Róza
- *Mihálka István* hadnagy, 101. gy. e. 25 éves, Gyula
Mihálka György–Vitéz Róza

1923-ban

- *Bor Sándor* honvéd, 4. honvéd gy. e. 30 éves, Orosháza
Bor Mihály–Kiss Róza
- *Szokolai István* gyal., 7. szekerész osztag 37 éves, Gyula
Szokolai Mihály–Katona Lidia

1924-ben

- *Plenter Ferenc* tizedes, 4. honvéd gy. e. 38 éves, Orosháza
Plenter Pál–Szendi Horváth Katalin
Felesége: Fazekas Róza
- *Dénes Imre* gyalogos, 101. gy. e. 26 éves, Orosháza
Dénes Imre–Dén Julianna

– VÉGE –

A keresztelő lelkész neve: Székács József

III. rész

Nagyon érdekes áttekinteni, hogy az első pesti magyar evangélikus lelkészé lett orosházi születésű Székács József (1809–1876) kikkel találkozott keresztelési szolgálata közben. Csak egynéhány név ezekből: Boczkó Károly országgyűlési képviselő, Reök István ügyvéd (Munkácsy Mihály nevelőapja), Balassa István és húga, Balassa Emília, akik az orosházi lelkész, Balassa Pál testvérei. Petőfi Sándor jó barátja volt Sass István orvos, aki hűgával, Sass Erzsikével keresztzsülőséget vállalt.

De nem is folytatom, tessék elolvasni a cikket! Az 1848/49-es magyar forradalom és szabadságharc időszakát idézik az alábbi (dőlt betűs) bejegyzések.

– „1848/2. szám, Pest, január 5.–jan. 29. *A keresztelt neve: Károly Ferenc – Szülők: Boczkó Károly táblabíró és hitvese született Filipinyi Johanna. Tanuk: Omaszta Zsigmond táblabíró, Ötvös József táblabíró és hitvese született Andrassy Valburga, Kócze Filipinyi Júlia, helyettesítve Reök István hites ügyvéd és özvegy Komáromyné asszony által. – Keresztelte: Székács J.*”

Boczkó Károly (1802–1889) táblabíró a szarvasi lelkész, Boczkó Dániel fia, keresztapja az orosházi lelkész, Szimonidesz János. 1828–1832-ig orosházi esküdt, 1845-től a békési egyházmegye felügyelője, 1848-ban Szarvas város első, alkotmányosan választott országgyűlési képviselője. Tiszaföldváron temették el.

Omaszta Zsigmond (1801–1867) 1848-ban Békéscsaba országgyűlési képviselője.

Reök [Reök] István (1816–1877) ügyvéd. Munkácsy édesanyjának, Reök Ceciliának az öccse. 1852-ben ő hozta Csabára az árván maradt kis Liebet, a későbbi Munkácsy Mihályt (1844–1900), ő lett a nevelőapja.

– „1848/3. szám, Buda, jan. 13.–febr. 8. *A keresztelt neve: József – Szülők: Bauhofer György budai evangélikus [Így – K. O.] lelkész és budapesti esperes és neje született Schneider Vilma. Tanuk: Mária Dorottya ausztriai császári királyi főhercegné született würtembergi királyi hercegné, helyettesítve Procopius György helytartói ágens és neje született Nisnyanszky Johanna által. – Keresztelte Székács J. pesti lelkész.*”

Bauhofer György (1806–1864) budai evangélikus lelkész.

Mária Dorottya (1797–1855) hercegasszony, József nádor neje. 1821-ben férjével együtt meglátogatta Orosházát is.

– „1848/17. szám, Pest, jún. 6. – Eddig *Israélita Utassy Frigyes czélszerű előkészítés után megkereszteltetvén, a kereszttségben Frigyes György nevet nyert. Tanuk: Koppély Fülöp György helybeli nagykereskedő és Wohl Sándor János helybeli sebész. – Keresztelte: Székács J.*”

Utassy Frigyes György, akinek eredeti neve Strasser Ferdinánd (1827–1892) magyar és amerikai szabadságharcos, üzletember.

Wohl Sándor János (1801–1886) pesti sebész, Wohl Janka és Stephanie ismert írók édesapja.

– „1848/31. szám, Pest, aug. 7.–sept. 7. *A keresztelt neve: Géza Sándor Dániel – Szülők: Vidaföldi és Alsó-Malatini Oskó Kapitány Sándor, a magyar gazdasági egyesület előadója és hitvese született Scauffelen Paulina. Tanuk: Mészáros Lázár hadügyminiszter, helyettesítve Leitner Ferdinand százados által és Oskó Kapitány Dániel, helyettesítve Pettko Lajos hites ügyvéd által. – Keresztelte: Székács J.*”

Mészáros Lázár (1796–1858) honvéd altábornagy, hadügyminiszter. A keresztelés időpontjában a délvidéki magyar hadsereg főparancsnoka.

Leitner Ferdinand (1802–1880) a keresztelés időpontjában a magyar hadügyminisztérium Újoncozási és Felszerelési osztályának őrnagya.

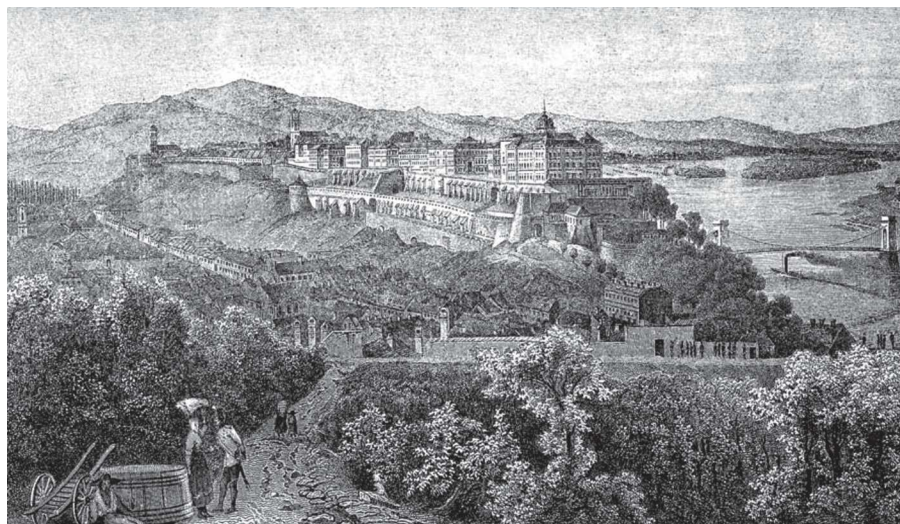
– „1849/16. szám, Pest, ápril. 3.–máj. 3. *A keresztelt neve: Sarolta Johanna Juliánna – Szülők: Boczkó Károly országgyűlési képviselő és neje született Filipinyi Johanna. Tanuk: Omaszta Zsigmond és Kócze Julianna. – Keresztelte: Székács J.*”

(Lásd az 1848/2. számú feljegyzést.)

– „1849/19. szám, Pest, máj. 27.–jún. 6. *A keresztelt neve: Rózsa – Szülők: Szánthó József váltó-törvényszéki hivatalnok és neje született Farkas Zsófia. Tanuk: Balassa István hites ügyvéd és ennek huga Balassa Emília, Sas István orvos és Sas Erzsébet hajadon. – Keresztelte: Székács J.*”

Balassa István (1816–1877) ügyvéd és Balassa Emília (1829–?) Balassa Pál (1812–1858) egykori orosházi lelkész testvérei voltak. Sass István (1822–1891) orvos Petróvics Sándorral 9 éves korában ismerkedett meg Sárszentlőrincen, ahol a helyi iskolában padtársak voltak. 1845 őszén Petőfi Uzdon találkozott Sass Istvánnal és hűgával, Erzsikével. Hazafelé, Borjádra menet két pár ökör vontatta szekérre ültek. Petőfi Sass Erzsike mellett foglalt helyet, ebből az élményből született *A négyökrös szekér* című ismert Petőfi-vers.

Az Őskereső hírportálnak köszönhetően (nem kis kutatás után) a sárszentlőrinci evangélikus keresztelési anyakönyvben si-

Buda vára az 1949-es ostrom előtt

került megtalálni, hogy Sass Erzsike 1827. február 13-án született Sass István árendátor és Farkas Erzsébet gyermekeként. Keresztelte Balassa János lelkész, aki a fenti orosházi pap, Balassa Pál édesapja volt. Halálzási adataira a szekszárdi anyakönyvben sikerült rálelni. Török Józsefné szül. Sass Erzsébet 1918. szeptember 9-én halt meg, 91 éves korában. A temetést végző lelkész, Németh Gyula a Jegyzetek rovatba beírta: „Petőfi »Erzsikéje«”.

– „1849/34. szám, Pest, sept. 23.–oct. 2. A keresztelt neve: Károly György – Szülők: Vachott Sándor hites ügyvéd és academiai tag és hitvese született Csapó Mária. Tanuk: Arday Károly jószágigazgató és Zádor Lilla hajadon. – Keresztelte: Székács J.”

Vachott Sándor (1818–1861) költő, író, ügyvéd, az MTA levelező tagja.

Csapó Mária (1830–1896) író, szerkesztő, a magyar gyermekirodalom egyik megteremtője. Húgához, Csapó Etelkához Petőfi több verset írt: *Etelkéhez* (1844), *Cs. E. kisasszony emlékkönyvébe* (1844).

Arday Károly (1812–1870): a Teleky grófok gyömrői jószágigazgatója.

– „1850/2. szám, Pest, jan. 6.–jan. 12. A keresztelt neve: Izabella Katalin – Szülők: Wurm Mihály hivatalnok és neje, született Vörös Zsuzsanna. Tanuk: Gruber Lajos helybeli kereskedő és testvére Gruber Zsuzsanna hajadon. – Keresztelte: Székács J.”

A Wurm család Győry Vilmos orosházi lelkész édesanyja, a Vörös család pedig Székács József lelkész felesége révén már ekkor rokonságban állt. (Győry Vilmos és Székács Etelka 1862-es házasságát megelőzően).

– „1850/10. szám, Pest, jan. 20.–febr. 21. A keresztelt neve: Irma Júlia – Szülők: Székács József helybeli evangélmű lelkész és hitvese született Vörös Júlia. Tanuk: Válka János pest megyei esperes és neje született Zathureczky Zsuzsanna, helyettesítve Lang Mihály helybeli evangélmű lelkész által, Török Pál helybeli református lelkész és neje, Smith Robert helybeli skót lelkész és neje sz. Jackson Emma. – Keresztelte: Bauhofer György budai lelkész.”

Székács Irma Júlia 1850. szeptember 19-én halt meg, Bauhofer György temette.

Vörös Júlia (1822–1896) 1840. február 9-től Székács József felesége.

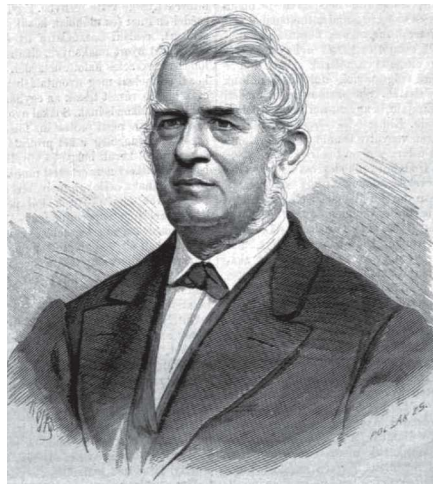
Válka (Wálka) János 1829–1836-ig soltvadkerti, majd 1836–1871-ig dunaegyházi evangélikus lelkész.

Lang Mihály (1803–1874), aki 1832–1874-ig pesti német lelkész.

Török Pál (1808–1883) pesti református lelkész, majd püspök. 1842-ben Székácsal megalapították a *Protestáns Egyházi Iskolai Lapot*.

Smith Robert pesti skót lelkész. 1841-ben érkeztek, elsősorban a zsidó missziót gyakorolták, 1852-ben kiutasították őket.

Bauhofer György (1806–1864) budai evangélikus lelkész.

Székács József
(1809–1876)

– „1850/16. szám, Pest, 1850. mart. 21. Pollák Károly pesti születésű 16 éves isrealita egyetemi növendék, a kereszténységben nyert czélszerű oktatás után megkereszteltetvén Károly József nevet nyert. Tanuk: Jurenák József helybeli sztearingyáros és hitvese, született Frölich Vilma. – Keresztelte: Székács J.”

Pollák Károly (1834–1903) mezőgazdász, lapszerkesztő és -kiadó, könyvkiadó, országgyűlési képviselő. Légrády Károlyra magyarosította a nevét.

Jurenák József gyógyszerész. 1841-ben társult be Pesten a Frölich-féle sztearingyertya-gyárba, amelyből egy szappangyár is kifejlődött. Az 1850-es évek közepén Pozsonyba költözött.

– „1850/33. szám, Pest, jún. 7.–júl. 1. A keresztelt neve: Gyula Lajos – Szülők: Vahot Imre helybeli író és neje született Mitrowszky Mária. Tanuk: Magyar László városi hivatalnok és özv. Halasyné asszony. – Keresztelte: Székács J.”

Vahot Imre (1820–1879) ügyvéd, lapszerkesztő. Felismerte Petőfi tehetségét.

– „1850/34. szám, Pest, jún. 23.–júl. 3. A keresztelt neve: Rozália Gabriela Johanna – Szülők: B. Prónay Gábor birtokos és hitvese B. Podmanitzky Sarolta. Tanuk: Szirmay-Gyürky Johanna asszony, Tihanyi Ferenc Belső Titkos Tanácsos helyettesítve Kubinyi Ferenc birtokos által. – Keresztelte: Székács J.”

Báró Prónay Gábor (1812–1875) birtokos, a Magyarországi Evangélikus Egyház egyetemes felügyelője, az MTA tagja.

Szirmay-Gyürky Johanna (Szirmay Ádámné), a magyar óvodaügy egyik első képviselője, 1873-ban halt meg.

Tihanyi Ferenc Nógrád vármegye alispánja, később temesi főispán.

Kubinyi Ferenc (1796–1874) paleontológus, politikus, az MTA tagja.

– „1850/49. szám, Pest, oct. 25.–nov. 12. A keresztelt neve: Ilona Zsuzsanna – Szülők: Kovács-Sebestyén Endre orvostudor és hitvese született Lumnitzner Júlia. Tanuk: Balassa János orvostudor, Miskolczi Jánosné született Balog Sára helyettesítve Lumnitzner Irma hajadon által. – Keresztelte: Székács J.”

Kovács-Sebestyén Endre (1814–1878) orvos, sebész az MTA levelező tagja.

Balassa János (1814–1868) orvos, sebész, egyetemi tanár, az MTA tiszteleti tagja, a korszerű magyar sebészeti oktatás és gyakorlat megteremtője, Balassa Pál orosházi lelkész testvéröccse. Szekszárdon a Tolna Megyei Kórház az ő nevét viseli.

– „1850/59. szám, Pest, oct. 25.–nov. 12. A keresztelt neve: János Ágoston – Szülők: Görgey Cornél helybeli magánzó és hitvese született Hornbostel Emília. Tanuk: Özvegy Görgey született Kosztolányi Mária, Kochmeister Ágoston császári és királyi vezérkari őrnagy. – Keresztelte: Székács J.”

Görgey Kornél (1819–1897) honvéd alvezredes, Görgei Artúr unokaöccse.

KOSZORÚS OSZKÁR

HALLHATÓ IGÉ

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetéseit a kedves testvérek hétről hétre meghallgathatják az interneten is, az oroshaza.lutheran.hu/igehirdetesek címen. Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol az Ő igéje hangzik. Hisszük a prófétai tanítást, miszerint: „...az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” [Ézs 55,11]

Orosházi evangélikus évfordulók 2019-ben

A jövő évet tekintve három kerek évfordulóra hívjuk fel az Orosházi Harangszó olvasóinak figyelmét.

Kiemelten fontos számunkra a 275 éves városalapítási évforduló. 1944-ben a háborús fenyegetettség miatt sajnos elmaradt a 200 éves jubileum, de az idősebbek közül többen emlékezhetnek a 225., valamint a 250. évforduló ünnepségeire.

Tehát nemsokára itt lesz Orosháza 275. születésnapja, 2019. április 24-én!

275 éve

1744. április 24-én (Szent György napján) szállták meg az első telepesek az orosházi pusztát, megalapítva Orosházát és az evangélikus egyházközséget.

1743 őszén kerestek új hazát a Tolna megyei Zombán élő magyar nemzetiségű, evangélikus vallású, szabad költözködéssel jogosult családok, akiket Dóry Ignác földesúr a hitük miatt elűldözött. Harminc család jött ide az Alföldre. Először a Csongrád megyei Királyságon kívántak letelepedni, oda azonban nem kaptak engedélyt, így a termékeny orosházi pusztát választották. Az anyakönyv megőrizte a település alapításánál jeleskedő Dénes Sándor tanító nevét, aki az alábbi „fő ügyvivőkkel” érkezett: Ravasz György, Rajki Pál, Szilasi István, Szalai János, Sitkei Mihály, Német György, Győri István és Kőcze István. Az 1743/44-

es év telét a szomszédos Csabán töltötték, majd az orosházi pusztára érkezve azonnal építkezni kezdtek.

1744 augusztusában beiktatták hivatalába a település első evangélikus lelkészét, Horváth Andrást, aki a ma is meglévő anyakönyvet kifogástalan latinsággal írt két oldallal nyitotta meg. Leírta azt is, hogy a Zombáról és a Dunántúl más részéről jöttekkel néhány hónap alatt 70 családra szaporodtak. Az anyakönyveket magyar nyelven vezette. A protestánsüldözés Orosházán is utolérte a gyülekezetet: a budai Magyar Királyi Helytartótanács 1747-ben meghagyta, hogy a lelkészt mozdítsák el hivatalából, és a sárból készült imaházat vették szét. A katolikus Harruckern Ferenc földbirtokos és főispán tanácsára halogatták a rendelet végrehajtását, de megváltoztatását nem kérték.

A falu önkormányzati rendszere lassan fejlődött ki, a földesúri és a megyei beavatkozás jelentősen gátolta a fejlődést. Az orosházi elöljárók mellett világiakat is választottak. Első fokozat a helység bírja ítélték a közrendű lakosok polgári és büntetőperes ügyeiben, hatalmánál fogva ő döntötte el a felmerült vitákat a fennálló országos törvények figyelembevételével. A jegyző írásba foglalta a községi elöljáróság határozatait és intézte a falu levelezését is. A legelső bíró 1744-ben Szalai János volt, az első jegyzőt Kis Ferencnek hívták.

100 éve

1919. március 27-én Orosházán halt meg dr. LÁSZLÓ ELEK, Orosháza első községi orvosa, az evangélikus egyházközség felügyelője.

Pápán született 1841. június 16-án. Édesapja László Jónás evangélikus lelkész, édesanyja Kluge Terézia. A gimnáziumot szülőhelyén és Sopronban végezte, majd beiratkozott a pesti egyetem orvosi karára.

Dr. László Elek szobra (Rajki László alkotása)

Olyan professzoroknál hallgatott előadásokat és vizsgázott, mint Balassa János (az orosházi lelkész, Balassa Pál öccse), Lenhossék József, Semmelweis Ignác, Than Károly. Az 1865/66-os tanévre a bécsi egyetemre ment, s tanulmányainak befejezése után a pesti Szent Rókus kórházban kezdte meg orvosi gyakorlatát.

1869-ben érkezett Orosházára. „Az első megpendített eszme volt a Gyapároson (így írta! – K. O.) egy fürdő, esetleg egy gyógyfürdő felállítására.” Másik nagy célkitűzéséről így szólt: „Lelkemnek álma, vágyaim netovábbja volt kórházat állítani.” Szívvel-lélekkel küzdött a primitív egészségügyi állapotok ellen. Tartotta ismeretterjesztő előadásait, nyomtatta és osztogatta írásait, érdeklődéssel olvasta a magyar és német nyelvű orvosi szaklapokat. Évtizedekig tagja volt a község képviselő-testületének, részt vett az Orosházi Takarékpénztár létrehozásában, vezetésével szervezték meg a tűzoltóságot.

Idejövetelekor bekapcsolódott az evangélikus egyházközség életébe is. Presbiteri tisztséget vállalt, majd 1882-től az egyházközség felügyelője lett. Felügyelői munkájának jelentős része az iskolák építése körüli

*225 éves Orosháza (Szlotta András grafikus alkotása)
(Orosháza, 1969) Beküldő: Koszorús Oszkár*

feladatokból, az egyházközség gazdálkodásának ellenőrzéséből állt. Mint községi orvos 55 éves korában nyugdíjba ment, megyei tiszteletbeli főorvos lett. Az Alvégi temetőben nyugszik feleségével, Kishalmi Bertával, akivel 44 évig éltek házasságban. 1990-ben lakótelepet neveztek el róla, létrehozták a nevét viselő díjat, 2017-ben pedig az orosházi kórház vette fel nevét.

75 éve

1944. július 22-én Szegeden halt meg dr. **BENKŐ ISTVÁN** középiskolai tanár, az Orosházi Evangélikus Gimnázium első igazgatója.

Orosházán született 1877. július 26-án. Édesapja szintén Benkő István, női szabó, majd Orosháza közgyámja, édesanyja Francsitz Julianna.

Gimnáziumi tanulmányait Újverbáson kezdte, majd Szarvason érettségizett 1897-ben. A budapesti tudományegyetemen folytatta tanulmányait, s hamarosan az akkoriban alakuló – sok híres tudóst képző – Eötvös Kollégium diákjává vált. A magyar–latin szakon olyan kiválóságok tanították, mint Gyulai Pál, Hegedűs István (Orosházán halt meg), Simonyi Zsigmond és Szinnyei József. Doktori disszertációját orosházi témából írta, *Székács József élete és*

dr. Benkő István

irodalmi munkássága címmel. Diplomájának megszerzése után három évig a zombori gimnáziumban tanított, majd 1904-től a szegedi Klauzál Gábor Gimnázium tanára volt, egészen 1930-ig. Ekkor a szegedi tanterület főigazgatóságára hívták meg tanügyi tanácsosnak, itt dolgozott a magyar művelődés előrevitelén, egészen 1936-os nyugalomba vonulásáig.

Az orosházi evangélikus egyházközség presbitériumának javaslatára dr. Raffay Sándor püspök felkérte az életre hívott Oroshá-

Fotóalbum

E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházközségünkhöz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, esküvőről, temetésről készült felvételek. Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örülnénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmainkról, lelkészeinkről, tanítóinkról, más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Feltüntetjük a fotó tulajdonosának nevét és (ha tudjuk) a fotográfusét is. Kérjük Olvasóinkat, hogy a Lelkészi Hivatalba, Csehi Józsefhez (Thék E. u. 2.) válogatás után juttassanak el egy jól másolható, érdekes fényképet. Most pedig gyönyörködjünk a régi felvételekben!

Konfirmáció Benkő István igazgatólelkész és id. Koszorús Oszkár esperes vezetésével
(Orosháza, 1967)

Beküldő: Evangélikus Levéltár, Orosháza

zi Evangélikus Gimnázium első igazgatójának. Az 1937-es esztendő értékelésénél Horémusz Pál igazgatólelkész ezt mondta: „*Alkotásaink között a legnagyobb és századokra szóló jelentőségű az evangélikus gimnázium megalapítása és 1937 szeptember elején történt megnyitása. Majdnem annyit jelent ez, mint a Zombárról elüldözött őseink egyház- és községalapítása.*”

1941-es gimnáziumi búcsúzásakor utóda, Csizmadia György így szólt róla: „*A komoly önművelés mellett szépirodalmi munkásságot fejtett ki, tankönyveket, tanulmányokat írt, folyóiratokba dolgozott, pedagógiai értekezései alapos felkészültségről, igazi nevelői lelkületről tanúskodnak.*”

KOSZORÚS OSZKÁR

Veres József (1851–1913) esperes-lelkész édesanyja és testvérei körében

(Nagyvárad, kb. 1882)

Beküldő: Evangélikus Levéltár, Orosháza

Egy kis falu nagy ünnepe

Templomtoronycsere Fazekasvarsádon

„... a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök Isten hajlékává a Lélek által.” [Ef 2,20b–22]

Nemrég vendégségben voltam, ahol a vendéglátók egy lélegzetelállító kisfilmet mutattak be. Ez (legnagyobb örömmöremre) látható az interneten is, rövid keresgélés után a www.evangelikus.net oldalon találtam rá, de a YouTube-on is fenn van *A fazekasvarsándi evangélikus lutheránus templom toronycsereje* cím alatt. Kérem, nézzék meg! Én ezt a kisfilmet örökre a szívembe zártam. Amit ott láthatnak, az egy kis gyülekezet gigászi küzdelme. Igazi harc és összefogás a javából. Egy kis falu nagy ünnepe.

Látható benne minden: a templom, a falu, a munkások és munkálatok a magasból. Az utcákon várakozó és figyelő lakosok, a levegőbe emelkedő és elinduló öreg torony, és az előkészített helyre kerülő új is. A figyelmes szemlélő észreveheti az irányító szakembereket, és a végén a már lemezekkel beborított csúcs felé mászó valakit, aki koszorút erősít a legtetejére. Jöhet az ünnep!

Idén augusztusban járt körbe a hír, hogy veszélyben van a fazekasvarsándi evangélikus templom tornya. Sürgős segítség szükséges. S lám, november 13-án már templomtorony-szentelési ünnepre hívogattak minket!

Fazekasvarsánd – úgyszólván – berobbant az életembe. Először az ősz elején kezembe került gyülekezetértörténeti könyv erősítette meg felfedezésem: a 18. század vége fele a túlnépesedett Orosházáról rajzottak ki családok, és alapítottak más településeket, így Fazekasvarsándot is.

És most itt a szíves meghívás, az evangélikusok otthonkeresésének másik iránya. Oda várnak bennünket. Ezt látni kell! És volt mit. Egy kicsi, de erős közösség hatalmas küzdelmével, nem csak a múlt idő rombolásával. De küzdelem folyik ott a megmaradásért, az anyanyelvért, a hitért, a fennmaradásért. Ez a küzdelem nem most

kezdődött, és nem csupán az elemek megromgálta toronyról szól. Sokkal régebbre nyúlik vissza, és sokrétűbb. A torony megújulása mindennek a kitarásnak a gyümölcse.

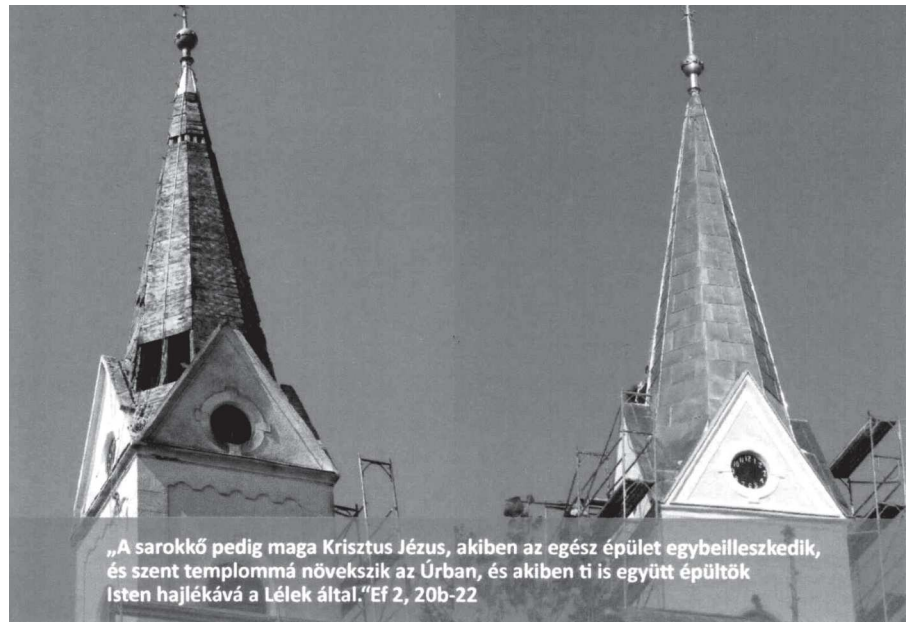
Ámulva lehettünk részesei annak a páratlanul jól szervezett és jól sikerült ünnepnek, amiből mindenki kivette a részét, és mindenki ott volt egész nap, családotól. Két üstben főtt a finom húsleves, amit 45 helybeli tyúk bánt meg. Kemencében sült hús, ízes petrezselymes burgonya és friss, reszelt savanyúság adta hozzá az ízfokozót. És mindehhez tengernyi házi sütemény.

Kis küldöttségünk apró ajándékcsoporttal és fiataljaink, a VoG fergeteges koncertjével kapcsolódott az ünneplésbe. Igazi közös öröm és vendégszeretet.

Mellettünk a torony, ami már messziről hirdeti az odaérkezőknek: győztünk! Hir-

deti a szívós élni akarást, a magyarnak maradni akarást, az egyház közösséget, identitást megőrző munkáját. A templomban ott volt a falu apraja-nagyja (ülőhely még véletlenül sem akadt), a meghívott vendégek, előljárók, konzulok, segítők, kivitelezők. Ott voltak a gyülekezet gyerekei is, népviseletben. Hallhattuk a szószékről azt az örömet, hogy milyen jó, hogy az Úristen gondot visel mindenre és mindenkire, és elhozza a változásokat és lehetőségeket. Milyen jó, hogy van támogató kapcsolat az anyaországgal, a testvérgyülekezettel. Ízes magyar nyelven folyt a szó, örülhettünk egymásnak. Az istentisztelet természetes részeként énekeltük el az evangélikus himnuszt, és a végén magyar, nemzeti himnuszunkat. Istennek legyen hála! Soli Deo Gloria!

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT

*Szeretettel tesszük közzé, hogy a nővéri szolgálat segítő lehetőségeivel (Éléskamra és egyéb formájú szolgálataival, tárgyi dolgaival) a templommal szemben, az Alvégi parókia udvarából nyíló kedves kis helyiségben talált otthonra, melynek neve: „**A GYÜLEKEZETI NŐVÉRI SZOLGÁLAT LOGISZTIKAI KÖZPONTJA**”.*

*Kérjük, hogy – előzetes egyeztetés híján – a következő felfogadási időszakokban keressék a szolgálatot: **HÉTFŐNKÉNT és PÉNTEKENKÉNT 9–11 ÓRÁIG**.*

*Emlékeztetjük: segítő lehetőségeket kínálunk akut és hosszú távú ápolási, preventív, szociális, betegmozgató és minden ide tartozó ügyben. Előzetes egyeztetés a **+36 20/ 775-3912-es telefonszámon**, vagy a Lelkeszi Hivatalban.*

A Fénysugár Nyugdijas Klub idei éve

„Az ember végzi a sorsvetést,
de mindig az Úrtól való a döntés.”

[Péld 16,33]

Lassan az év végéhez érünk, ideje összegyűjteni az éves munkánkról:

– Január 23-án megemlékezést tartottunk az I. világháború áldozatainak emlékére.

– Február 13-án Szarvason, a gyülekezeti házban Elvis-előadáson vettünk részt, utána megnéztük az újonnan egyházi kezelésbe került idősek otthonát, ahol szép környezetben, szállodai szintű ellátásban részesülnek az idős emberek. Lázár Zsolt esperesúr vezetésével jártuk végig a szép intézményt, s egy finom ebédet is kaptunk.

– Február 20-án Szegeden író-olvasó találkozóon Vámos Miklós szellemes előadását hallgattuk és könyveiből vásároltunk.

– Március 13-án Varga Béla fafaragó művész kiállításáról szóló filmvetítést néztünk meg.

– Március 18-án Verasztó Antal Károly grafikus kiállításának megnyitója volt a gyülekezeti teremben. Nagy érdeklődés mellett Koszorús Oszkár szavai után gyönyörködtünk a realista ábrázolással készített képekben.

– Március 27-én vendégünk volt Banka Gabriella költő, író, szobrász, keramikus, festő. Sokoldalú vendégünk szórakoztató és tartalmas előadást tartott, vetített képeken mutatta be képzőművészeti munkáit.

– Április 10-én volt Csizmadia Ferencné könyvbemutatója, melyen a Csizmadia család életéről szóló családregényt ismerhettük meg.

– Május 8-án anyák napi ünnepi műsor volt az evangélikus óvoda nagycsoportosainak közreműködésével.

– Május 15-én elkészültek az egymásnak, amiket az utcán, a közös megmozdulásokon viselni fogunk.

– Május 27–30. között Kárpátalján voltunk egy tartalmas, emlékeztető kiránduláson.

– Július 2-án meglátogatta közösségünket a Telekom stábja, és egész napos filmzéssel megörökítették Xbox játékból való jártasságunkat. Marhapörköltbédéllel vendégteltük meg tagságunkat és a stábot.

– Augusztus 18-án Siófokon, a Telekom rendezésében részt vettünk a legújabb elektronikus játékok Xbox bemutóján, ahol kis csapatunk Senior Gamer díjat kapott.

– Szeptember 17–20. között 30 fővel négynapos dunakanyari kiránduláson voltunk.

– Szeptember 25-én színházlátogatásra mentünk, a Benkó Dixieland Band csapatának műsorát láttuk.

– Október 9-én idősek napi megemlékezést tartottunk, marhapörköltfőzés volt a gyülekezeti ház udvarán. Ördög Endre igazgatólelkész úr vállalta ezt a feladatot magára, és egy igen ízletes ebédet főzött. Ebből az alkalomból ellátogatott hozzánk Lázár Zsolt esperes úr, és zenés áhítattal lept meg bennünket. Vendégünk volt Bojtor István alpolgármester úr, Orosháza Vá-

ros Önkormányzata részéről. Ajándékkal kedveskedett és arról biztosított bennünket, hogy az önkormányzat kiemelt helyen gondoskodik az idősekről, amit igen nagy örömmel vettünk, remélve további anyagi segítségüket.

– November 13-án Márton-napi liba- (zsír)lakomával lepte meg kis csapatunkat Lázárné Marika és Szászné Manyika.

Összejöveteleink jó hangulatban telnek, amelyekre nagy szeretettel várunk új tagokat hetente, keddi napokon a gyülekezeti házba 14 órára.

„Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásaként megadatnak majd nektek.” [Mt 6,33]

UJJ TIBORNÉ

Ünnepi alkalmaink a leánygyülekezetekben

December 23-án (advent 4. vasárnapján)

- 8.30-kor Szentetornyán istentisztelet, gyermekek karácsonya;
- 10 órakor Rákóczi telepen istentisztelet, majd karácsonyi színdarabra készülünk a gyermekekkel.
- 16 órától Kardoskúton, a művelődési házban adventi gyertyagyújtás Pápai Attila lelkész szolgálatával.

December 25-én (kedden, karácsony 1. napján)

- 10 órakor Rákóczi telepen ünnepi istentisztelet, gyermekek karácsonya;
- 14 órakor Kardoskúton ünnepi istentisztelet, gyermekek karácsonya, utána úrvacsora;
- 16.30-kor Szentetornyán ünnepi istentisztelet úrvacsorával.

December 30-án (vasárnap)

- 8.30-kor Szentetornyán istentisztelet;
- 10 órakor Rákóczi telepen istentisztelet;
- 14 órakor Kardoskúton istentisztelet.

December 31-én (hétfőn)

- 20 órától éjjel 1 óráig Orosházán ifjúsági szilveszter a leánygyülekezeti fiataloknak.

Január 6-án (vasárnap)

- 8.30-kor Szentetornyán, 10 órakor Rákóczi telepen az év első istentisztelete (egyben vízkereszt ünnepe);
- 14 órakor Kardoskúton református istentisztelet (itt a 2019-es év első evangélikus istentisztelete január 13-án, 14 órakor lesz).

Advent és karácsony a diakóniában

Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas... – szól hozzánk advent 1. vasárnapjának igéje az Útmutatóból. Advent az egyházi év kezdete, s valami különleges várakozással teli időszak, lelki felkészülés négy héten át karácsonyig.

Mindig valami csodálatos érzés kerít hatalmába, eszembe jutnak gyermekkorom hittanórái, ahol karácsonyi énekeket tanulunk. Óráról órára hallgattuk a csodát a kis Jézus születésének történetéről. Az otthoni környezet is mintha megváltozott volna, szinte érezni lehetett a feszült várakozást. A fülemben csengenek édesanyám szavai: „Ha jók lesztek, a Jézuska hoz nektek ajándékok.” És valóban: minden évben ott ragyogott a karácsonyfa fénye, alatta az ajándékok. Mindehhez hozzájárultak a boldog családi együttlétek.

Ma már ezek mind csak emlékképpen tűnnek fel, hiszen a mai karácsony fénye, csodája más értékekkel bír. Lelki szemeim előtt ott a betlehemi jászol, benne a gyermek Jézus. Tovább peregnék a képek, látom őt, ahogy csodákat tesz az őt követő hívek gyűrűjében... de már a távolban ott lebeg a meghurcolása és kereszthalála, amit mindannyiunk bűneiért szenvedett, hogy megváltson minket. Most azért egy kis időre csak a karácsonyi fényekre gondolok. Az emberek sietve járnak az üzleteket ajándékok után, hogy szeretteiknek örömet szerezzenek. Feltűnnek a városok főterein az

adventi koszorúk, csillogó fények díszítik a tereket, utcákat, már áll a hatalmas méretű „mindenki karácsonyfája”. Úgy tűnik, az egész világ díszbe öltözött, és mindez magasztos erővel hat az emberek lelkére. Remélem, hogy ezzel egyre több szív nyílik meg a karácsonyi csoda, Jézus születésének örömeire!

A *Képes evangélium* lapjain olvasom az advent első vasárnapjáról szóló magyarázatot: „Jézus egykor ismét eljön hozzánk. Azt akarja, hogy minden ember a mennyországba jusson. Aki jól felkészül erre, az boldog lesz. Jézus azért mondja nekünk: örködjétek és legyetek készen! Segít minket, hogy éberek legyünk és jó cselekedetekben buzgólkodjunk.”

A diakóniában is készülünk már, és mint minden évben, az idős egyedül élőkre gondolunk. Az évek óta jól bevált süteménycsomagot és kis ajándékot készítünk és visszük el a rászorulóknak. A novemberi összejövetel fő témája ezért a karácsonyi ajándékozás, a csomagok elkészítése és átadása volt. Mindenkinek adódott valami hasznos ötlete a csomagok formájával, készítésével kapcsolatban, így hamar megszületett a végső döntés az összeállítás részleteiről.

A megbeszélte időpontra sok házi sütemény, szaloncukor érkezett, senki sem jött üres kézzel. Megtelt az asztal minden széppel és jóval. Szorgos, ügyes kezek munkájával hamar elkészültek a szép kis csomagok.

Kedves testvér, aki viszed, ne feledd el, nem postás vagy! Vidd Magaddal Lukács 2,11 igéjét: „...üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában”, és ülj le egy kis időre annál a testvérnél, ahova a csomagot viszed!

Legyen ez a beszélgetés mindannyiunk számára elcsendesedés, magunkba tekintés, hogy teljes szívvel tudjuk várni a nagy eseményt, a karácsonyi csodát. Készüljünk az idei ünnepre úgy, mint az első karácsonyon a pásztorok. Ezt remélve karácsony első ünnepére szóló igéjével kívánok mindenkinek áldott, békés, boldog karácsonyt: „A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva az Istent mindazért, amit pontosan úgy hallottak és láttak, ahogyan ő megüzente nekik.” [Lk 2,20]

KOVÁCS TIBORNÉ

Ady Endre: KIS KARÁCSONYI ÉNEK

*Tegnap harangoztak,
Holnap harangoznak,
Holnapután az angyalok
Gyémánt-havat hoznak.*

*Szeretném az Istent
Nagyosan dicsérni,
De én még kisfiú vagyok,
Csak most kezdek élni.*

*Isten-dicséretre
Mégiscsak kiállok,
De boldogok a pásztorok
S a három királyok.*

*Én is mennék, mennék,
Énekelni mennék,
Nagyok között kis Jézusért
Minden szépet tennék.*

*Új csizmám a sárban
Százszor bepizkolnám,
Csak az Úrnak szerelmemet
Szépen igazolnám.*

Új egyenruha

Az evangélikus gyülekezet Vivit kórusa idén ősszel nagylelkű felajánlást kapott Németországból: együttesünk külső megjelenésének újabb arculatához, női és férfi egyenruhához jutottunk. A közvetítésért itt mondunk köszönetet Gerhard Stengelnek, nyugalmazott tűzoltónak, a gyulai Német Kisebbségi Önkormányzat aktív tagjának, akin keresztül lehetőségünk adódott hozzájutni a formaruhákhoz, valamint Károlyfalvi Elemérnek a felajánlás hozzánk való eljuttatásában vállalt közvetítő szerepéért.

Élet a Márta Körben

Tavaly októberben alakult meg a Márta Kör lelkes asszonyokból a bibliai szorgos, dolgos Márta nyomán. Ötleteinkkel és munkánkkal igyekszünk örömet szerezni a megajándékozottaknak, a rászorulóknak. A készített dísz- és ajándéktárgyakat árúsítjuk is, hogy a befolyt összegből újra segíthessünk. Az elmúlt 1 évben ez sokszor sikerült.

Az idei adventi vásárra történő készülődés már az augusztusi forróságban elkezdődött, mert az előző év nagy sikerétől fellelkesülve szilvalekvárfőzést terveztünk.

A hónap közepén néhány „Márta” szil-

vát szedett, másnap mostuk, válogattuk, magoztuk, és már főztük is a nagy üstben. Az egész napi kavargatás után 60 üveg szilvalekvárunk lett. Ez az egyik termék, amit a közelgő adventi vásáron árulni fogunk, de kaphatóak lesznek még kulcstartók, hűtőmágnesek, gyöngyből fűzött angyalkák, szép adventi kopogatók és többféle karácsonyi sütemény.

A Márton-bálon is örülhettek a Márta Kör két ajándécsomagjának, hiszen tombolatárgynak ajánlottuk fel.

November 15-én vendégek jöttek hozzánk: a hódmezővásárhelyi „Márták” érke-

tek tapasztalatot szerezni, céljainkról, tevékenységeinkről beszélgetni. Nagyné Zsuzsa lelkész asszony nagyon meghitt, interaktív áhítatot tartott, majd sor került a személyes bemutatkozásokra. Megtanítottuk őket az angyalkák fűzésére, és süteményezéssel, teázással zárult a találkozás, amellyel sikerült kölcsönösen örömet szerezni egymásnak.

A karácsonyi ünnepekör lezárulta után, februárban terveink között szerepel eleget tenni a tatrangi testvérgyülekezet meghívásának egy hosszú hétvége erejéig, ami szintén igen hasznos tapasztalatcserének ígérkezik.

Egy szép tavaszi napon pedig Gyulára szeretnénk majd kirándulni a legfőbb nevezetességek megtekintésére, ami a Márta Kör „tanévének” szép lezárása lesz.

Szeretettel várjuk a további Mártákat is jó hangulatú, szorgos együttléteinkre!

Végül szeretettel ajánlom megvásárlásra a Márta Kör emblémájával ellátott termékeinket. Megtalálhatók az iratterjesztés helyszínein, Szöllősiné Juditkánál. Szerezzen örömet mindnyájuknak!

Áldott karácsonyt kívánok a Márta Kör nevében:

TARRNÉ KISS HAJNALKA

**Kosztolányi Dezső:
KARÁCSONY**

*Ezüst esőben száll le a karácsony,
a kályha zúg, a hóesés sűrű;
a lámpafény aranylik a kalácson,
a kocka pörg, gőzöl a tejsűrű.*

*Kik messze voltak, most mind
összejönnek
a percut édes szóval ütni el,
amíg a tél a megfagyott mezőket
karcolja éles, kék jégkörmivel.*

*Fenyőszagú a lég és a sarokba
ezüst tükörből bókol a rakott fa,
a jó barát boros korsóihoz von,*

*És zsong az ének áhítatba zöngve...
Csak a havas pusztán a néma csöndbe
sír föl az égbe egy-egy kósza mozdony.*

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

A megrekedt reformáció

Szombat este volt, csörgött a telefon. Egy kedves ismerősöm hívott Kaposvárról, hogy ismerék-e Orosházán autómmentőt, mert a reformációs busz beragadt. Ő a központban dolgozik, szeretne segítséget kérni. Elmondta, hogy a busz kereke beszorult két padka közé, és se előre, se hátra: a *Menő reformáció* megrekedt. Tizenöt telefonhívás után végre sikerült elintézni, hogy a tűzoltóság kiszálljon és kiszabadítsa a 17 tonnás járművet. Megnyugodtam.

A kiszabadítás azonban hosszabb volt, mint képzeltem, mert ez a busz rendesen beékelődött a kövek közé. Jó egy órás megfeszített munkájába került a derék tűzoltóknak, hogy elmozdítsák a járművet, de sajnos a manőver közben bizony letört a

vünk, akkor megértjük, hiszen a mi hitünk is nagyon hasonlatos ehhez a buszhoz. Bár lehet, hogy sokan nem érzitek, hogy a hit nagyon „menő” lenne, mégis az. Más értelemben. Mert mozgásban van. A hitünk velünk együtt fejlődik, változik, alakul, úton van. Néha magasan jár, néha mélybe száll. És valljuk meg őszintén: néha megreked. Van, amikor úgy érezzük, hogy nem mozdul, nem halad, nem tud megújulni, hiába erőlködünk, elvesztettük az irányítást felette. Nem tudok imádkozni, nem olvasom a Bibliát, nem érdekel az igehirdetés, nem érint meg a baráti jó szó, veszteglek, üresen.

És milyen jó, ha ilyenkor érkezik segítség! Milyen jó, hogy van egy mennyei központ, ahol tudják, hogy tovább kell men-

letörődünk, belenyugszunk, belekényelmesedünk ebbe a szorult helyzetbe, akkor a reformáció is megreked. A reformáció, ami 501 éve kezdődött, nem egy okoskodó szerzetes bajkeverése. Mi vagyunk a reformáció. Ti vagytok a reformáció. A Jézus Krisztusba vetett hitünk az alapja, s Isten Szentlelke által lesz élő, mozgó, menő.

„Tekintetem a hegyekre emelem:

Honnan jön segítségem?

Segítségem az ÚRtól jön,

aki az eget és a földet alkotta.

Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék,
nem szunnyad őriződ.

Bizony nem szunnyad, nem alszik

Izráel őrizője!

Az ÚR a te őriződ, az ÚR

a te oltalmad jobb kezed felől.

Nem árt neked nappal a nap,
sem éjjel a hold.

Az ÚR megőriz téged minden bajtól,
megőrzi életedet.

Megőrzi az ÚR jártodban-keltedben,
mert és mindenkor.”

[Zsolt 121]

tankból egy alkatrész, és a gázolaj szép lassan elkezdett szivárogni belőle. Mivel a szerelők nem dolgoztak szombat este, így csak vasárnap sikerült újra elindulnia a busznak, s továbbvinnie a reformáció híret más vidékekre.

Érdekes eset. Nagyon elgondolkoztatott már akkor este. Sok érzés kavargott bennem. Félelem: mi van, ha nem sikerül? Aggodalom: mi lesz a sofőrrel? Kétség: hogy történhetett meg mindez? De jó érzések is voltak bennem. Tettvagy: ezt el kell intéznie! Hála: mennyi segítőkész ember!

Aztán ahogy teltek a napok, úgy éreztem, hogy ez az eset sok mindenre megtanított. Istennek olyan jó a humora, hogy még egy ilyen történet is fel tud használni, ezzel is tud üzenni. Ha van fülünk, szemünk, szí-

nem és küldenek embereket, kezeket, szavakat, ígéket, imákat, amelyek kimozdítanak ebből a beszorultságból. Igen, van úgy, hogy ez a kimozdítás fáj. Sebeket szerzünk, ahogy ez a busz is megsérült. És van, hogy a lelki üzemanyagunk szép lassan elcsordogál szívéink tankjából.

Aztán vasárnap meggyógyult a busz. Vasárnap, amikor nekünk is van lehetőségünk lelki sebeinket összevarrni Isten igéjének gyógyító cérnájával, bekötözni az öt dicséret énekekkel, talpra állni a gyülekezeti- testvéri közösség felrészítő erejének segítségével. Milyen jó lenne, ha így gondolnánk a vasárnapokra!

Úton vagyunk. Jézust keressük, őt követjük. És ha meg is rekedünk, akkor sem kell félnünk, mert ő velünk van. Ha mi be-

Mozduljatok, gyógyuljatok, induljatok! Ezt üzeni nektek ma az ÚR, és ő veletek lesz az úton. Ámen! Imádkozunk! Drága Istenünk, segíts nekünk, hogy hitünk mozgásban maradjon, új lendületet vegyen! Segíts ki a megrekedtségből, a tétlenségből, legyél velünk az úton, bármerre is járunk. Ámen!

Elhangzott a Székács Evangélikus Iskola reggeli áhitatán, 2018. november 20-án.

SZIGETHYÉ SZENTECZKI KATALIN

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM**Felvételi tájékoztató a 2019/2020-as tanévre****Kedves Szülők!**

A Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium a város egyetlen olyan egyházi iskolája, ahol az óvodától a 12. osztályig tanulhatnak a gyerekek.

Az államosítást követő több mint 40 éves kényszer-szünet után 1992-ben nyílt meg újra az evangélikus iskola, hogy benne a hagyományok tisztelete, a színvonalas oktatás, a tehetséggondozás, a keresztyén nevelés újraéledjen.

Az iskola azóta egyre bővült. 2010-ben készült el az új épületrész. Korszerűsítettük a fűtést és megújult a teljes villamoshálózat és világítás, valamint a sportpálya. Az oktatás jó tárgyi feltételeit a fizika-kémia előadó, a rajzterem, a nyelvi laborok, a könyvtár és a megújuló sportudvar biztosítják. Minden tanteremben interaktív tábla segítségével folyik a tanítás.

A számítástechnika-oktatás fontos területe középiskolai képzésünknek. Ennek megfelelően a két szakteremben elhelyezett 16-16 tanuló munkaállomás internet-hozzáféréssel lehetővé teszi, hogy tanulóink java része az érettségi bizonyítvány mellé megszeresse a külföldön is elismert Európai Számítógéphasználói Jogosítványt, az ECDL-bizonyítványt.

Az idegen nyelvek magas szintű oktatását anyanyelvi lektorok és a németországi Kahl am Mainban található Paul-Gerhardt-Schuleval fenntartott testvériskolai kapcsolat is segíti.

Iskolánk, mely Ökoiskola és Akkreditált Kiváló Tehetségpont, egyedülállóan szép természeti környezetben, tágas, jól felszerelt iskolaépületben fogadja a diákokat.

Az iskola evangélikus-keresztyén jellegéből adódóan

hagyományos értékeket közvetítünk a diákoknak. Ezek az értékek keresztül érezhetik meg gondoskodó szeretetünket, türelmünket, folyamatos figyelmünket, s biztonságban tudhatják magukat. A napjainkban kialakult nagyobb iskolai közösségekkel szemben a mi iskolánk kis létszámú csoportokkal működik, ezért családias légkört, több törődést tudunk biztosítani tanítványainknak.

A nemzeti nevelés kiemelt célunk. Minden 11. évfolyam tanulmányi kirándulás keretében ismerkedhet meg Partium nevezetességeivel.

Nagy hangsúlyt fektetünk diákjaink kulturális nevelésére, így valamennyien eljutnak a Nemzeti Színházba és az Operába.

A Diákklub péntek esténként rendezvényeivel, szórakozási lehetőségek kínálatával teszi lehetővé diákjainknak a szabadidő kulturált eltöltését.

Felekezeti hovatartozástól függetlenül szeretettel várjuk a nyolcadikos diákokat négyosztályos gimnáziumi osztályunkba.

- Tagozatkód: 0001
- Felvehető létszám: 30 fő
- Oktatott idegen nyelvek: angol és német (ezek, valamint az informatika oktatása csoportbontásban folyik).
- Felvételi vizsgát nem szervez az intézmény.
- A felvételhez szükséges tanulmányi eredmény: 3,5 felett.
- A jelentkezés és a felvételről szóló értesítés az általános felvételi eljárás szerint történik.

**Székács József Evangélikus Óvoda,
Általános Iskola és Gimnázium**

OM-azonosító: 028280

Cím: 5900 Orosháza, Bajcsy-Zsilinszky u. 1.

Telefon: 68/411-771 Fax: 68/419-269

E-mail: iskola@szekacs.lutheran.hu

Honlap: <http://szekacs.lutheran.hu>

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Idegen nyelvek napja a Székácsban

Iskolánk 2018. november 10-én tartotta meg már hagyományos idegen nyelvek napját. Célunk az volt, hogy a résztvevők alkalmazhassák idegen nyelvi tudásukat, felismerjék annak hasznát, és népszerűsítsék azt társaik körében is. Reméltük, hogy egy kellemes délelőttöt tölthetünk el együtt.

Reggel közös áhítattal kezdődött a nap az evangélikus templomban, ahol angol, német, orosz, lengyel, kínai és spanyol nyelven hangzott fel az tanév igéje: „Kövess engem!” Ennek az volt az érdekessége, hogy olyan diákok beszéltek idegen nyelveken, akik szüleik révén anyanyelvüknek tekintik a kínai, a lengyel, az angol és a szlovák nyelvet. Majd Nagy Róbertnek, iskolánk igazgatójának angol nyelvű bizonyásgtétele után a Miatyánk hangzott el a magyar nyelven kívül angolul és németül. Szigethy Szilárd iskolalelkész igehirdetését követően arra kérte a diákokat, hogy ők is kövessék Jé-

zust. Különböző nyelveken hangoztatták a tanulók, hogy ők is őt követik. Az áhítaton az iskola tanulói és pedagógusai közösen elénekelték a *Bless the Lord Forever* és a *You are Holy* dalokat.

A reggeli áhítat után a délelőtti folyamán a diákok angol és német nyelvű foglalkozásokon bővítették idegen nyelvi tudásukat, korosztályuknak megfelelően. Az alsósok angol dalokat énekeltek és „kreatívkodtak”, illetve német nyelven dolgozták fel a Márton-napi hagyományokat. A felsősök QR-kódokban elrejtett, a brit kultúrával kapcsolatos feladatokat kaptak, illetve angol nyelvű receptekkel ismerkedtek, és tréfas angol jelenetet nézhettek meg, majd annak szövegét feldolgozták. A gimnazistáknak is igyekeztünk koruknak, érdeklődé-

süknek és nyelvi szintjüknek megfelelő feladatokat biztosítani. A délelőtti érdekessége volt, hogy az osztályokban a gimnazisták vezették a foglalkozásokat angol és német nyelven. Eközben végzős diákjaink próbaérettségít írtak a tanult idegen nyelvekből. A tizedik és tizenegyedik évfolyamos diákok a fárasztó megmérést követően megvendégelték társaikat német receptek alapján készített finomságokkal.

A nap zárásaként iskolánk diákjai és pedagógusai a sportpályán élőképet alkottak, amelyben a tanév igéje angol és német nyelven jelent meg: „Follow me” és „Folge mir”. Az élőképet egy drón segítségével örökítettük meg.

ÖKRÖSNÉ MISZLAI EDIT
idegen nyelvi munkaközösség-vezető

Sztehlo- és Schedius-ösztöndíjakat vettek át diákjaink Budapesten

A Magyarországi Evangélikus Egyház országos presbitériuma évek óta ösztöndíjjal támogatja az evangélikus gimnáziumok kiemelkedő eredményű diákjait. Ebben a tanévben az ösztöndíjrendszert kibővítve még több diákot tudnak segíteni a rendelkezésre álló 40 millió forintból.

Tanulmányi eredményük alapján iskolánkból Stehlo-ösztöndíjat kaptak: Csengeri Dorottya, Hári Csenge, Havrán Beatrix, Fáber Martin és Keresztes Tibor. A kiemelkedően tehetséges és közösségi szellemű evangélikus diákok Schedius-ösztöndíjüket kapták gimnáziumunkból: Chlebnyczki Petra, Csizmadia Laura, Nagy Luca, Szegfű Dániel és Szigethy Péter.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Mi leszel, ha nagy leszel?

A szülők, rokonok, ismerősök gyakran felteszik a címben megfogalmazott kérdést a gyemekeknek. Valószínűleg óvodáskorban erre még könnyen tudnak is válaszolni, azonban ahogy közeledik a pályaválasztás, egyre nagyobb lesz a bizonytalanság, egyre nehezebb választ adni.

Ebben a tanévben azért rendeztük meg – most első alkalommal – a pályaeorientációs napot a Székács Evangélikus Iskolában, hogy megkönnyítsük ezt a döntést. Tagozatonként más-más programot választottak a pedagógusok a diákoknak. Az alsósok munkahelyekre látogattak el, szakmákkal, hivatásokkal ismerkedtek. A felső tagozatosok számára az iskolában szerveztünk szakmabemutatókat, tanárok és középiskolások mutatták meg nekik az egészségügyi, a fodrász, a pincér és szakács, illetve a festő és kőműves munka szépségét. Mindez interaktív módon történt, a felsősök is kipróbálhatták az egyes feladatokat. A gimnazisták közül néhány osztály szintén felfedezőútra ment, munkahelyeket kerestek fel osztályfőnökeik vezetésével. Az iskolában pedig az érettségéhez legközelebb állók a Linamar és

a Doherty duális képzésről szóló tájékoztatója, valamint a Gál Ferenc Főiskola és a Kodolányi János Egyetem intézményi tájékoztatója után korábban érettségizett diákjainkkal beszélgettek kiscsoportos formában továbbtanulásról és munkáról. A csoportképen az ebben szerepet vállaló „öregdiákok” csapata látható.

Az iskola kis- és nagydiákjai mind sok új élménnyel gazdagodtak a pályaeorientációs napon. Bízunk benne, hogy ezáltal közelebb jutottak ahhoz is, hogy választ tudjanak adni a kérdésre: „Mi leszel, ha nagy leszel?”

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA

A Székács iskola bemutatkozása a Pályaválasztási vásáron

Intézményünk először jelent meg kiállítási standdal a békéscsabai Pályaválasztási vásáron. Célunk a gimnáziumunk népszerűsítése, megismeretése volt, hogy minél több gyermek válassza iskolánkat középfokú tanulmányaihoz. A vásár két napján egymást váltva 2-2 tanár és 4-4 diák képviselte nagy lelkesedéssel a Székácsot. Szóróanyagokat vittünk, évkönyveket és kisebb ajándékokat. A stand különlegessége volt, hogy iskolánk diákéletét is igyekeztünk bemutatni: elvittük a Diákklubunk csocsóasztalát. Ha a látogató kitöltött egy intézményünkről szóló tesztet, játszhatott apró ajándékokért. Ezáltal megismerkedhettek velünk a vásáron részt vevő diákok, beszélgethettek a már ott tanulókkal. Nagyon fontosnak tartjuk ezt a kommunikációt, hiszen iskolánk befogadó, családias légkörét így tudtuk legjobban bemutatni, közelebb vinni az érdeklődőkhöz. A tesztet a két nap során csaknem kétszázan töltötték ki, így megjelenésünk a Pályaválasztási vásáron elérte a célját.

HAJDU ATTILA
munkaközösség-vezető

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Márton-bál 2018

„...a jókedvű adakozót szereti az Isten.” [2Kor 9,7b]

I dén is ezzel az igével buzdította a szülőket és a partnereket támogatásra a Székács iskola. Több mint kétszázan vettek részt november 10-én a Márton-bálon, ahol a 3. b osztályosok jelelésével indult a műsor, a 10/6-osok nyitótáncával pedig a jókedvű szórakozás is kezdetét vette.

Ezen az alkalmon tombolából, támogatói jegyekből és a bankszámlára érkezett befizetésekből közel 700 ezer Ft adomány gyűlt össze, amit az intézmény tanulóinak művelődésére, kirándulásaihoz való hozzájárulásokra fordítunk.

Túl az Óperencián

Szereted a meséket? Szeretsz játszani? Akkor gyere el szerdánként a Székács Evangélikus Iskola nagycsoportosoknak szóló, iskolára felkészítő alkalmaira, ahol megismerheted a leendő elsős tanító néniket is!

2019. február 6.

Bódog és Szomorilla (barkácsolás)

2019. február 13.

Bergengőc vitézek (mozgás)

2019. február 27.

Táncoló cipellők (tánc és dal)

2019. március 6.

Az aranykapu titka (számolás és mondóka)

A foglalkozások 16.15-kor kezdődnek.

Nyílt nap: 2019. február 20. (szerda) 8–11 óráig

Szeretettel várnak a leendő elsős tanító nénik:

1. a

*Feheténé Varga Mónika
Tóth Linda Tünde*

1. b

*Földesiné Erős Klára
Palcsekné Józsa Szilvia*

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Advent az óvodában

Nemrég arról beszélgettünk az óvodában a kolléganőimmel, hogy milyen esős, borús a november, az embernek szinte szomorkás a hangulata tőle, és hogy olyan korán sötétedik... Ekkor egy nagycsoportos kislány megszólalt: „Néhány nap múlva meggyújtjuk az első gyertyát az adventi koszorún, és aztán már napról napra világosabb lesz, mert közeledik az Úr Jézus születésének ünnepe.”

Örömmel töltött el, hogy az óvodás gyermek szájából ezt hallottam: közeledik az Úr Jézus születésének ünnepe. Manapság a karácsonyról már senki sem feledkezhet meg, akár keresztény, akár más vallású, vagy éppen az énközpontú materialista világ embere, hiszen a karácsony közeledtére a világ minden táján villódzó fények, óriásplakátok, tévéreklámok emlékeztetik. Hirdetik a szeretet ünnepét, a család ünnepét, a szeretetteljes családi ünnepet.

Mindez fontos és szép dolog, hiszen legalább az ünnep alkalmával összejön a család, s a munkaszüneti napoknak köszönhetően nyugalmas, tartalmas napokat tölthetnek együtt a családtagok. Az ünneplés lehetőségének is örülni kell, hiszen ez mindenképpen hatalmas előrelépés a néhány évtizeddel ezelőtti átlagos december 25-ei munkanapokhoz képest. Az ünnep alkalmából a családtagok kedves ajándékokkal fejezhetik ki egymás iránti szeretetüket. Sőt, a pompás karácsonyfa alá még talán az aranyos kis Jézuska is helyez ajándékot a jó gyerekek számára.

Csupán arról esik kevés szó, hogy ez a kis Jézuska maga az Úr Jézus, Isten Fia, a Megváltó, akit az Isten azért küldött közénk, hogy keresztáldozatával megváltsa bűneinket és megnyissa előttünk az örök élet kapuját. A legtöbb családban a legtökéletesebben előkészített, megszervezett karácsonyi ünnepnapok és legmeghittebb családi összejövetelek mellett sem esik szó arról, hogy karácsonykor miért ünnepelek. A felnőtteknek a minél tökéletesebb ünnep előkészítése közben nem jut eszébe, a gyermekek

pedig nem tudják, mert nem mondja el nekik senki. Szenteste az emberek szerencsésnek érzik magukat, ha szerető család veszi őket körül, és elégedettek, ha szépen meg tudják vendéglélni és ajándékozni szeretteiket. De közülük vajon hányan adnak hálát őszi imádságban a szép családjukért és a gazdagon terített asztalért? És hányan dicsőítik karácsonykor Istent, amiért egyszülött Fia értünk emberré lett? A pazar karácsonyi vendégségek, esetleg karácsonyi partik mellett eljutnak-e istentiszteletre, szentmisére?

Mi az adventi időszakban elsősorban Krisztus születésének örömhírét igyekszünk közölni gyermekeinkhez. Sokat beszélgetünk velük a karácsonyi történet-

ről, Jézus születésének körülményeiről, arról, ahogyan Isten Fia emberré lett és közénk érkezett. Óvodásainkban igyekszünk felébreszteni a vágyat, hogy gyermeki lelkük nyitottá váljon az Úr Jézus befogadására, hogy ne csak külsőségekben, hanem lélekben is készüljenek az ő érkezésére.

Természetesen azt is érzékeltetjük gyermekeinkkel, hogy az Úr Jézus érkezése csodálatos ünnep, amit méltó módon kell ünnepelelnünk. Ezért igyekszünk az óvodában is meghitt adventi hangulatot teremteni ízléses dekorációval, hangulatos gyertyafényvel és halk karácsonyi dallamokkal, amelyek reggelente várják az óvodába érkezőket. A gyermekekkel adventi naptárt és ad-

venti koszorút készítünk. Az adventi vasárnapokat megelőző pénteken pedig együtt gyújtjuk meg a gyertyákat a nagy, közös adventi koszorúkon. Közben karácsonyi énekeket énekelünk az óvónők hangszeres kíséretével, és ilyenkor egy-egy lelkészünk is ellátogat hozzánk.

Nem feledkezünk meg a karácsonyi ünnepkörhöz fűződő népszokásokról sem, például Luca napon búzát ültetünk, amit a gyerekek hazavihetnek a karácsonyfa alá.

Az adventi készülődésbe a szülőket is bevonjuk: egy nyílt napon látjuk vendégül őket, melynek során gyermekeikkel közösen készülődhetnek az ünnepre. Karácsonyi díszek, üdvözlőlapok, apró ajándékok készülnek, miközben karácsonyi énekek, fűszeres tea és a közösen sült mézeskalács illata lengi be az óvodát. Az ünnep előtti napokban minden óvodai csoportunkban karácsonyfa díszítéssel a gyerekek, rendszerint saját készítésű díszekkel. Majd karácsonyi ünnepélyre hívjuk a szülőket, amikor a karácsonyfa mellett gyertyafényes, meghitt hangulatban felelevenedik a karácsonyi történet a gyermekek betlehemes játéka során, és szívhez szóló versek, énekek teszik méltóvá, bensőségesé az óvodai ünnepést.

Legyünk hálásak azért, hogy a karácsony már nem szürke hétköznapi hazánkban, hanem méltó módon megünnepelelhető ünnepnap! Az ünnepléshez tartozó körülményeket, ünnepi kellékeket kialakult szokások biztosítják számunkra. Már csak arról nem szabad megfeledkeznünk, hogy megfelelő lelki tartalommal, hálával is megtöltsük. Óvodánkban arra törekszünk, hogy óvodásaink gyermekként megérezzék, megértse a karácsony csodáját, Isten kegyelmét, ajándékát az emberek számára, s gyermekkorukból magukkal vihessék az ünnep üzenetét, örömhírét: „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.” [Tit 2,11]

VAJER TÍMEA
óvodavezető

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Csehi József

KERESZTELÉS (3 éven aluli gyermekek)

Góz István és Szabó Orsolya fia:

ISTVÁN IMRE 2018. október 28.

ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A GYERMEKEKEN ÉS CSALÁDJUKON!

HÁZASSÁGKÖTÉS

Vajda Mihály István és Mórocz Enikő Tímea

2018. november 29.

ISTEN VEZESSE ÉS IRÁNYÍTSA ŐKET ÉLETÚTJUKON ÉS SEGÍTSEN MEGTARTANI FOGADALMUKAT!

TEMETÉS (2018. október 27.–2018. november 26.)

Szikora Lajosné (Bencsik Ilona 95), Kiss Enikő Ildikó (57), Kovács Antalné (Kovács Irén 82), Orovecz Józsefné (Kocsis Margit 84)

„A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSZI, MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

**Mindenkinek
áldott karácsonyt
és egészségben,
örömben
gazdag boldog
új évet kíván az**

**2
0
1
9**

Orosházi Evangélikus Egyházközség

A GYÖRY VILMOS EVANGÉLIKUS SZERETETSZOLGÁLAT

idős vagy megromlott egészségi állapotú, rászoruló orosházi lakosoknak (felekezeti, világnézeti hovatartozástól függetlenül)

felajánlja hétköznapi étkeztetési szolgáltatását,

elviteles vagy kiszállítós formában. Ennek díja kiszállítással **680 Ft/adag**, melyből a szeretetszolgálat a kiszállítás díját (55 Ft) átvállalja, így egy adag ebéd 625 Ft. Szociális helyzettől függően a díj egyéni megállapodással csökkenthető. Az igényt bejelenteni személyesen a szeretetszolgálatnál (Thék Endre u. 2.), vagy a 06 68/412-402-es, illetve a 06 20/770-0456-os számon) lehet.

ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2018. október 17.–2018. november 29.

Szemenyei Márta	2000 Ft
Schmieder Józsefné	1000 Ft
Gombkötő Irén	2000 Ft
Papp Vilmosné	2000 Ft
Rajki Zoltán és Rajki Róbert	2000 Ft
Tarsoly Lászlóné	2000 Ft
Kátai-Pál Mihályné	2000 Ft
Dér Jánosné	2000 Ft
Bodzsár Lászlóné	1000 Ft
Kissné Bettkó Katalin	3000 Ft
Győri-Dani József és felesége	5000 Ft
dr. Bálint Katalin	5000 Ft
Kovács Ferenc	2000 Ft
Lázár Pál és felesége	2000 Ft
Szabó Gizella	1000 Ft
Megyik Sándorné	1000 Ft
Laszli Józsefné	1000 Ft
Boros Zsuzsanna	2000 Ft
Kilián Lászlóné	1000 Ft
Apagyiné Gáspár Jolán	5000 Ft
Pintér János	5000 Ft
Pásztorcsik Jánosné	2000 Ft
Név nélkül, de Istennél tudva lévő 2 fő	6000 Ft

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk fennmaradása és hitéletünk sokszínűségének megtartása érdekében újra és újra hangsúlyozva kérjük mindenki anyagi áldozatvállalását. Adományaik, az egyházfenntartói járulékaik, a perselybe szánt összeg befizetésének és mértékének önkéntessége kifejezi: nem kívánunk erőn felüli terhet róni senkire, de gyülekezetünk nem nélkülözheti a támogatásnak ezt a formáját. Közösségünkért való felelősségükből, szeretetükből fakadóan várjuk tehát felajánlásukat. Ha valakinek könnyebbésséget jelent, akkor az egyházközségnek szánt felajánlást nem kell egy összegben befizetnie, lehetőségeihez mérten kisebb részletekben is megteheti. Ebben lelkesíti hivatalunk munkatársai készséggel állnak a segítségükre.

Minden támogatásukat megköszönve:

ÖRDÖG ENDRE
igazgatólelkész

